

Nr 74.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1925 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för skräddarmästaren Ture Alfred Dahlström från skyldighet att gälda visst skadeståndsbelopp.

(1:a avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 6 mars 1925 dagtecknad proposition (nr 88), vilken för förberedande behandling hänvisats till statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att skräddarmästaren vid Göta artilleriregementes intendenturverkstäder Ture Alfred Dahlström må befrias från honom jämlikt rådhusrättens i Göteborg dom den 10 januari 1924 åliggande skyldighet att till Kungl. Maj:t och Kronan utgiva skadestånd med 4,532 kronor jämte ränta enligt angiven grund, samt att ifrågavarande belopp må ur vederbörliga räkenskaper avskrivas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Genom dom den 10 januari 1924 förpliktade Göteborgs rådhusrätt skräddarmästaren vid Göta artilleriregementes intendenturverkstäder Ture Alfred Dahlström såsom vållande till en den 25 juli 1923 inträffad eldsvåda i regementets skrädderiverkstad att till Kungl. Maj:t och Kronan utgiva ersättning för den genom eldsvådan förorsakade skada med ett belopp av 4,532 kronor jämte 5 procent årlig ränta därå från stämningdagen, den 28 september 1923, till dess betalning skedde, ävensom att gottgöra Kungl. Maj:t och Kronan rättegångskostnaden med 50 kronor. Enligt den i målet verkställda utredningen hade ifrågavarande eldsvåda uppkommit på det sätt, att Dahlström, som den 24 juli 1923 omkring klockan 6,30 eftermiddagen varit å skrädderiverkstaden sysselsatt med pressning av kläder med användande av ett pressjärn, vilket uppvärmdes medelst elektricitet, då han omkring klockan 7 samma eftermiddag avlägsnat sig från lokalen, försummat att fränkoppla den elektriska strömmen, varav följt, att pressjärnet överhettats och, ehuru det stått på en för detsamma avsedd fot av metall, åstadkommit antändning.

Rådhusrättens dom vann laga kraft. Vid ett den 1 februari 1924 företaget försök till verkställighet av domen befanns emellertid Dahlström

sakna utmättningsbar tillgång till gäldande av Kungl. Maj:ts och Kronans fordran.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 9 februari 1924, har nu Dahlström anhållit att av nåd bliva befriad från den honom åliggande ersättningsskyldigheten. Som skäl härför har Dahlström framhållit, att den avlöning han uppbure från regementet, utgörande för år 1923, fränsett dyrtidstillägg, 2,760 kronor, i sin helhet åtginge för familjens uppehälle, på grund varav han, i händelse han nödgades utgiva det ådömda ersättningsbeloppet, skulle bringas till ekonomisk ruin.

I avgivna yttranden i ärendet har såväl chefen för Göta artilleriregemente som chefen för tredje arméfördelningen tillstyrkt ansökningen.

Statskontoret har i avgivet utlåtande anført, att utsikterna för Kronan att utfå sin fordran torde, vid det förhållandet att Dahlström befunne sig i relativt små ekonomiska omständigheter, vara ringa, och i varje fall torde dess utkrävande, vare sig helt eller till någon avsevärd del, verka förstörande på Dahlströms ekonomi. Då Dahlström erhållit vitsord, att han under långvarig tjänstgöring städse väl fullgjort sina sysslor, och den försumlighet, som vållat eldsolyckan och därmed hans skadeståndsskyldighet, om än klandervärd, dock icke torde vara av beskaffenhet att böra särskilt strängt bedömas, syntes det statskontoret, som om såväl praktiska som billighetsskäl talade för, att Kronan avstode från sin rätt till skadestånd. Statskontoret erinrade vidare, hurusom riksdagen i flera liknande fall lämnat sitt medgivande till efterskänkande av ådömda ersättningsbelopp, exempelvis 1922 och 1923 års riksdagar i fråga om vissa befattningshavare vid postverket ålagd ersättningsskyldighet i anledning av inträffade missöden vid framförande av automobil (proposition nr 55 år 1922 och nr 42 år 1923). Härvid hade emellertid i två fall ersättning för rättegångskostnad, som det ålegat vederbörande att gälda, ansetts icke böra efterskännas. I det föreliggande fallet syntes det statskontoret, att tillräcklig anledning ej heller föreläge att låta eftergiften avse jämväl den ersättning för rättegångskostnader, som Kronan tilldömts. Med stöd av det anförda hemställde därför statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Dahlström finge befrias från honom jämlikt ovannämnda utslag åliggande skyldighet att till Kronan utgiva skadestånd jämte ränta.

Departementschefen har på de av statskontoret anförda skäl funnit sig böra tillstyrka, att Dahlström befrias från att utgiva ifrågavarande skadeståndsbelopp jämte ränta, varemot befrielsen icke borde utsträckas att omfatta jämväl ersättning för den rättegångskostnad, som Kronan tilldömts.

Med tillstyrkande av bifall till Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att skräddarmästaren vid Göta artilleriregementes intendenturverkstäder Ture Alfred Dahl-

ström må befrias från honom jämlikt rådhusrättens i Göteborg dom den 10 januari 1924 åliggande skyldighet att till Kungl. Maj:t och Kronan utgiva skadestånd med 4,532 kronor jämte ränta enligt i statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 6 mars 1925 angiven grund, samt att ifrågavarande belopp må ur vederbörliga räkenskaper avskrivas.

Stockholm den 5 maj 1925.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 71.
